

بررسی اثرات کمپوست در افزایش عملکرد گندم

غلامرضا علیزاده

کارشناس ارشد، مرکز تحقیقات کشاورزی مازندران، ساری

مقدمه

گندم یکی از محصولات مهم غذایی است که نقش مهمی در تامین کالری مورد نیاز جوامع بشری ایفاء می‌کند. بطوریکه ۶۰ تا ۷۰ درصد کالری مورد نیاز انسان را تامین میکند^(۱). در کشور ما باعت اقلیم خشک و نیمه خشک، عدم رعایت صحیح تناوب زراعی و جمع آوری بقاوی‌گیاهی و یا سوزاندن آن در مزرعه و تعلیف احشام، مواد آلی اکثر زمینهای زراعی با گذشت زمان روز بروز فقیرتر شده، که این امر موجب تاثیر در خصوصیات فیزیکی خاک، کاهش حاصلخیزی خاک و عملکرد محصولات زراعی شده است^(۲). مواد آلی از جمله هوموس حاصله از کمپوست، خاصیت جذب و نگهداری آبرا دارد بطوریکه ۶ الی ۶ برابر وزن خود آبرا جذب میکند. این امر در مناطق خشک و نیمه خشک که آب فاکتور اصلی زراعت محسوب میشود از هر رفتان آب جلوگیری میکند^(۲). آزمایشات انجام شده در آلمان توسط کیک بمدت ۵ سال بر روی محصولات مختلف از جمله گندم، چاودار و جوی روس، نشانگر افزایش محصول تحت تاثیر مصرف کمپوست بوده است. با مصرف ۶۵ تن کمپوست در مقایسه با کود معدنی برای گندم ۴/۵ درصد و برای چاودار ۱۸/۲ درصد و برای جوی دوسر ۱۷/۸ درصد افزایش عملکرد داشته است^(۴).

مواد و روشها

این بررسی در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۴ تیمار در ۴ تکرار به اجرا در آمد. تیمارها شامل: T₁ - (شاهد) . نیتروژن، فسفر و پتاسیم توصیه شده بر اساس آزمون خاک، T₂ - مصرف ۱۰ تن کمپوست در هکتار، T₃ - مصرف ۲۰ تن کمپوست در هکتار، T₄ - مصرف ۳۰ تن کمپوست در هکتار نمونه خاک مرکب سطحی جهت تعیین واکنش خاک، درصد مواد آلی، هدايت الکتریکی خاک، کربنات کلسیم معادل، فسفر و پتاسیم قابل جذب و بافت خاک قبل از شروع آزمایش از هر تکرار تهیه گردید. تجزیه کیفی کمپوست مصرفی و تهیه نمونه های خاک بعد از برداشت محصول از هر تیمار انجام شد. با توجه به نتایج تجزیه نمونه های خاک قبل از کشت، فسفر و پتاسیم مصرف نگردید، با این حال ۲۰۰ کیلوگرم اوره در هکتار بصورت ۱:۳ قبل از کاشت، ۱:۳ در زمان پنجه زدن و ۱:۳ زمان خوشدهی به خاک اضافه شد. کشت گندم در اوایل آذر ماه برروی رقم تجن انجام گرفت. در اوایل تیر ماه برداشت در سطح ۱۰ متر مربع رکورددگیری (شامل عملکرد دانه، کاه و وزن هزار دانه) انجام گرفت.

نتایج

بین میانگین تیمارهای عملکرد کاه اختلاف معنی داری وجود نداشت لیکن بیشترین عملکرد از تیمار T₁ (شاهد) و تیمار T₃ (که مصرف ۲۰ تن کمپوست) بدست آمده است. با بررسی بر روی عملکرد دانه مشخص شد، که اختلاف معنی داری در سطح یک درصد بین میانگین تیمارها بوجود آمده است و بیشترین عملکرد از تیمار T₃ بدست آمده است که نسبت به تیمارهای T₂ و T₄ افزایش عملکرد داشته است و با تیمار شاهد در گروه اول قرار دارند. اختلاف معنی داری در سطح یک درصد بین میانگین تیمارهای وزن هزار دانه وجود دارد و تیمار T₂ در گروه اول، تیمارهای T₁ و T₄ در گروه دوم و تیمار T₃ در گروه سوم قرار دارند.

جدول شماره ۱ - میانگین تیماری عملکرد کاه، دانه و وزن هزار دانه * (۱۳۷۶)

تیمار	عملکرد کاه (تن در هکتار)	عملکرد دانه (تن در هکتار)	وزن هزار دانه (گرم)
T ₁	9.36 (a)	5.33 (a)	35.8 (b)
T ₂	8.06 (a)	4.42 (b)	36.7 (a)
T ₃	9.40 (a)	5.48 (a)	34.6 (c)
T ₄	8.82 (a)	4.96 (ab)	36.6 (ab)

* در هر ستون میانگین هایی که دارای حرف مشترک هستند طبق آزمون داتکن در سطح ۱٪ معنی دار می باشند.

نتیجه گیری

در اکثر آزمایشات، اثرات مصرف کودهای آلی (کود حیوانی) مانند کودهای شیمیایی در افزایش عملکرد در سال اول چشمگیر نمی باشد، بلکه تاثیر آنها با گذشت زمان مشهود می باشد. در اثر مصرف کودهای آلی در خاکهای آهکی، پ - هاش خاک کاهش یافته، در نتیجه خصوصیات فیزیکو شیمیایی خاکهای زراعی بهبود می یابد. در این آزمایش با بررسی بر روی عملکرد کاه و دانه معین گردیده است که اثر تیمار T₁ (شاهد) و تیمار T₃ (صرف ۲۰ تن کمپوست در هکتار) یکسان و با بیشترین میزان محصول نسبت به تیمارهای دیگر قابل توجه می باشند.

منابع مورد استفاده

- ۱- تاتارو، ۱۳۶۷. تهیه کمپوست از زباله های شهری و روستائی و کاربرد آن در کشاورزی نشریه فنی شماره ۷۴۸ - موسسه تحقیقات خاک و آب، تهران، ایران.
- ۲- زارعی، ع. م.، ۱۳۷۰. گزارش نهانی طرح بررسی اثر مقادیر مختلف کمپوست تهیه شده از زباله های شهر به حاصلخیزی خاک، موسسه تحقیقات خاک و آب، نشریه فنی شماره ۸۱۲
- ۳- یکنگ. ل. ۱۳۶۲. غنی سازی کمپوست. ترجمه انتشارات موسسه تحقیقات خاک و آب تهران، ایران.
- 4- FAO . 1982. Micro nutrients & The nutrients status of soil. Bulletin 48, Rome , Italy.